

Psychologia kliniczna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia kliniczna
Kod przedmiotu	05.9-WP-LOG-PKLI
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Logopedia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr Jerzy Herberger

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie słuchaczy z wiedzą z zakresu współczesnej psychologii klinicznej, ukształtowanie postawy zaangażowania w problemy osób zaburzonych oraz zmotywowanie do nabycia elementarnych umiejętności pracy indywidualnej i zespołowej w stosunku do tych osób.

Wymagania wstępne

Ogólna wiedza psychologiczna.

Zakres tematyczny

Wykład

Przedmiot i działy psychologii klinicznej. Historyczny rys paradygmatów psychologii klinicznej. Psychologia kliniczna a psychiatria i inne działy medycyny. Zdrowie i choroba oraz norma i patologia w ujęciu klinicznym. Zadania psychologa klinicznego. Model patogenetyczny i salutogenetyczny. Zaburzenia psychiczne, jako podstawowa kategoria teoretyczna psychologii klinicznej. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych. Metoda kliniczna jako podstawa pracy badawczej i diagnostycznej.

Ćwiczenia

Rodzaje zaburzeń psychicznych ze szczególnym uwzględnieniem dziecięcych: zaburzenia emocjonalne, np. fobie szkolne, zaburzenia nawyków, np. *anorexia nervosa*, zaburzenia zachowania, np. ADHD, ODD, CD, zaburzenia rozwojowe, np. autyzm, trudności uczenia się, np. dysleksje. PTSD – klucz do rozumienia dynamiki szeroko pojętych zaburzeń psychicznych.

Metody kształcenia

Wykład – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbolne efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii klinicznej, zna rodzaje zaburzeń psychicznych	• K_W03	• dyskusja	• Wykład
Słuchacz potrafi uwzględnić w diagnozie logopedycznej i pedagogicznej diagnozę psychologia klinicznego	• K_U03	• studium przypadku	• Ćwiczenia
Słuchacz potrafi porozumiewać się z psychologiem klinicznym Słuchacz potrafi pracować w zespole, angażuje się we współpracę, umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działań	• K_K03 • K_K04	• kolokwium • projekt	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykład – oceną z wykładów jest średnia arytmetyczna ocen osiągniętych na kolokwiach.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

Literatura podstawowa

1. Bogdanowicz M., Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym, Warszawa 1991.
2. Carson R. i in., Psychologia zaburzeń, T. 1-2, Gdańsk 2003.
3. Meyer R., Psychopatologia, Gdańsk 2003.
4. Seligman M. i in., Psychopatologia, Warszawa 2003.
5. Sękowa H., Psychologia kliniczna, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca

Każdorazowo podana przez wykładowcę.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 01-01-2017 20:13)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ